

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912010793
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912010793.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka o odvolaní obžalovaného O.. I. R. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T 231/2012 zo dňa 13. marca 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného O.. I. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný O.. I. R. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 14. 01. 2012 okolo 14.00 hod. v Rimavskej Sobote na Košickej ceste na čerpacej stanici Shell v úmysle získať finančné prostriedky na zaplatenie zameškaných leasingových splátok motorového vozidla zn. Audi A6 V6 3,0 TDI, VIN: WAUZZZ4F35N028107, evidenčného čísla S. XXX T., ako držiteľ tohto vozidla, ktorému hrozilo pre nesplácanie spoločnosti VB Leasing SK, s.r.o. Bratislava jeho odobratie, ponúkol toto do užívania R. T. až do splatnosti leasingovej zmluvy s následným prepisom vlastníctva tohto motorového vozidla za podmienok, že mu tento zaplatí 3.800 Eur pri odovzdaní vozidla a následne mesačne bude uhrádzať na ním uvedený účet zvyšných 10 splátok mesačne po 438 Eur až do októbra 2012 v zmysle leasingovej zmluvy č. LZF/08/10854, pričom mu tento dňa 18.01.2012 pri prevzatí predmetného vozidla uhradil sumu 1.000 Eur a dňa 23.01.2012 sumu 2.800 Eur a navyše dňa 13.02.2012 mu uhradil na účet XXXXXXXXXXX/XXXX aj alikvotnú časť splatnej mesačnej splátky za február 2008 v sume 338 Eur na úhradu leasingových splátok, pričom O.. I. R. dňa 23.02.2012 okolo 19.00 hod. v U. E. v mieste prechodného bydliska R. T. pod zámienkou, že motorové vozidlo musí vrátiť do depozitu spoločnosti Expresstrans, s.r.o. Rimavská Sobota, R. T. tak spôsobil škodu vo výške nie menej ako 4.138 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na jeden roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný tiež zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému R. T. škodu vo výške 4.138 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote blanketárne odvolanie, ktoré neskôr prostredníctvom obhajcu aj písomne zdôvodnil. V písomne zdôvodnenom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru je nepochybné, že skutok nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Nekonal totiž v úmysle podviesť poškodeného a získať tak neoprávnený prospech. Nemal úmysel predmetné vozidlo odpredať, pretože tak, ako to uviedol aj v rámci konania pred súdom, vozidlo užíval

v rámci leasingu a preto s ním nemohol nakladať. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nemožno označiť za dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal potrebné dôkazy, tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Dospel potom k správnym skutkovým záverom a následne i záverom právnym.

Aj krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný od počiatku popieral spáchanie prečinu. Bránil sa tým, že od poškodeného T. prevzal najprv 1.000 Eur a neskôr 2.800 Eur, ale bola to záloha za grafické sáčky, ktoré mu mal dodať. Obhajoval sa tiež tým, že si vzájomne vymenili autá, keďže poškodený prejavil o auto, ktoré on mal v leasingu záujem, tak mu naznačil, že v budúcnosti po vyplatení leasingových splátok sa môžu dohodnúť. Neskôr si prišiel pre auto, ale sám, pričom poškodený chcel potvrdenie o tom, že mu odovzdal spomínanú čiastku, pričom on mu takéto potvrdenie aj napísal.

Obhajoba obžalovaného bola v tomto smere vyvrátená najmä výpoveďou svedka a zároveň poškodeného R. T., ktorej zodpovedali aj ďalšie dôkazy. Svedok T. popísal, ako mu známy dal kontakt na obžalovaného, pričom od známeho vedel, že obžalovaný nemá prostriedky na splatenie leasingových splátok, ktoré sa týkali osobného motorového vozidla. S obžalovaným sa následne stretli, postupne tomuto dal ako cenu za auto 3.800 Eur, na účet mu poslal aj 338 Eur ako jednu leasingovú splátku, po odčítaní nákladov za auto, ktoré používal obžalovaný. Obžalovaný neskôr prišiel za ním v sprievode ďalšej osoby s tým, že auto musí zobrať, lebo to žiada leasingová spoločnosť. On chcel, aby mu obžalovaný vrátil peniaze, ten písomne uznal dlh s tým, že mu peniaze vráti do jedného mesiaca. Keď videl, že obžalovaný peniaze nemá, až potom s ním jednal o dodaní sáčkov s logom s tým, aby takto znížil záväzok obžalovaného voči nemu. Obžalovaný mu tiež mailom zaslal doklad, že peniaze mu vrátil, čo však nebola pravda a doklad bol fiktívny.

V súlade s výpoveďou tohto svedka bola aj výpoveď svedka C. R., ktorý bol s obžalovaným za poškodeným v mieste jeho bydliska. Tento svedok vyvrátil tvrdenie obžalovaného, že keď išiel po auto k poškodenému, nikto s ním nebol. Tento svedok tiež potvrdil, že obžalovaný mu povedal, aby počas návštevy poškodeného nič nehovoril.

Aj z písomného dokladu nazvaného Uznanie dlhu, podpísaného obžalovaným vyplýva, že obžalovaný dlhuje R. T. 4.138 Eur, pričom je tam výslovne uvedené, že je to záloha za auto. Sľubuje, že dlh zaplatí najneskôr do 15 dní. Tento doklad bol obžalovaným podpísaný dňa 23. 02. 2012, teda v deň, keď prišiel za poškodeným, aby mu vrátil auto. Aj z dokladu, ktorý zaslal obžalovaný prostredníctvom mailu poškodenému vyplýva, že poškodenému mal zaslať 3.800 Eur, čo však nebola vôbec pravda, doklad bol fiktívny, tak ako to uviedol aj poškodený.

Zo spisového materiálu tiež nepochybne vyplýva, že voči obžalovanému bolo vedených niekoľko exekučných konaní, pričom predmetné auto bolo blokované.

Z uvedeného potom aj pre krajský súd nepochybne vyplýva, že obžalovaný, voči ktorému bolo vedených niekoľko exekučných konaní ponúkol za úplatu a doplatenie leasingových splátok motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom leasingu poškodenému, ktorý mu požadovanú čiastku vyplatil a začal platiť aj leasingové splátky. Obžalovaný mu však toto auto v krátkom čase odňal s nepravdivým odôvodnením, že je to pre potreby leasingovej spoločnosti a doposiaľ poškodenému nevrátil 4.138 Eur, ktoré mu poškodený poskytol za predmetné vozidlo. Obžalovaný už vopred vedel, že peniaze poškodenému nevráti, keďže peniaze nemal a bolo voči nemu vedené množstvo exekučných konaní, pričom auto bude žiadať späť, keďže poškodenému uviedol nepravdivý údaj, pre ktorý je potrebné auto vrátiť. Správne si preto počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu. Za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. je pritom hrozené trestom odňatia slobody na jeden rok až päť rokov a keďže prevažovali poľahčujúce okolnosti, znižovala sa vrchná sadzba o 1/3 rozdielu medzi vrchnou a spodnou trestnou sadzbou a obžalovanému bolo teda po takto upravenej sadzbe možné uložiť trest na jeden rok až tri roky a osem mesiacov. Trest uložený prvostupňovým súdom na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby v trvaní jedného roka možno pokladať za adekvátny a uložený v zmysle kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. Vzhľadom na predchádzajúci život obžalovaného, keď sa na neho hľadí ako na neodsúdeného, bolo možné tento trest odložiť na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov. Ani výrok o náhrade škody netrpel nijakými vadami.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd preto odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že časť skutku okresnému súdu pri prepise zrejme omylom vypadla. Skutková veta je potom v závere neúplná. Okresný súd toto bude musieť osobitným uznesením napraviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa